

Молодіжний комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Вівторок, 19 лютого 1980 року № 22 (2750). Ціна 2 коп.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРІ

РОЗПОВІДАЄМО

ПРО КРАЩИХ

ДОЯРОК

ДОЛИНСЬКОГО

РАЙОНУ

ВАЛЕНТИНУ

ПОКЛАД

І ВАЛЕНТИНУ

ФОМІНІХ

АДРЕСА ДОВІР'Я

ОБИДВІ Валентини були одностайні — знімаються в однакових хустках, що подарувало їм на свято правління колгоспу, і обов'язково біля кришки. Поки вони збирались, я вирішив так: хай кожна з них скаже своє слово про іншу, адже вони суверенні по змаганнях, подруги, сусідки.

Валія Поклад пішла передягнувшись, і Фомініх почала складати на неї «характеристику»:

— Я поважаю, люблю її за щирість, привітність, одвертість. Оце прийду до неї, то вона одразу замешкає на кухні — хоче чимось пригостити мене. Не вигукне із хати, поки не побачу з нею. Збираюся йти додому, то моїм хлопцям неодмінно гостинця передасть — яблука, цукерки, ці свіжоспечені пиріжки. Оце перед вашиим приїздом теж нагадувала: «Сьогодні сманити васісімо, приходьте всісімо сім'єю...» То от я й кажу: щира людина — найбагатша людина.

А потім про інше: — Не задрісала вона, доброзичлива. Торік я мала на корову молока більше чотирьох тисяч кілограмів. А Валія трошки не добрала до цієї цифри, бо в неї ще молоді корови. Вона першою прочитала інформацію в районці про результати злізання доярок району. Прибігла до мене і аж слі: «Чула, що з нашого колгоспу сім доярок у чотиритисячній вибилися? А Вербицька вісімдесят три кілограми не добрала до п'яти тисяч?». Що наших одиселівців найбільше серед переможців — то для неї он яка радість! Іще ось про що хочу. Кажуть, що нам, дояркам, потрібно внісі особливі нагороди

продумати за те, що раніше за всіх на селі промилися — о четвертій ранку вже на ногах. Такий іслоденний господарині, як Валія, звичайно, важко — треба й сніданок для чоловіка зготувати, треба трирічну Наташу доглянути. Але вона не скаржиться, бо зі своїм Миколою всі турботи на двох ділять. Він у хаті все чисто прибере, обід мо-

же зготувати, прання не цурається. І вона все для нього. От і легко таї.

Після фотографування «характеристику» вже складала Валія Поклад:

— Моїй сусідці близько тридцяти, я за неї на дев'ять років молодша. Та ми — наче ровесниці. Валія важче, ніж мені — в неї двоє дітей, Володька вже другокласник.

Хвилинку подумала та й знову:

— Знаєте, чому Фомініх над нами верзла? Вона має найміцніші руки і велике терпіння, коли треба корови готувати для наших корівок. Нині, проти торішнього, ясла трохи бідніші — соломи більше, пшениці менше, а тепер сутинно. То треба старатись, як кол сусідка... Ви питаєте про її секрети. А їх немає. Просто Валія пантрус, щоб, як кажуть, і з денця масельце було в дійниці. У неї тепер тільки вісім корів дійних, решта в запуску, а в мене ж менше роботи — шість дають молоко. Але Валія Фомініх часом швидше справляється — у неї більший посвід...

Ось вони вже сидять одна проти одної. Валія Фомініх, яка десь чула з того, що сказала Поклад про неї, аж зніяковіла:

— Ну й наказала ти, ну й намаювала, хоч на виставку посилай. А про себе мовчиш. Як собі хочеш, а в тебе морозки такі більші.

— Не морозки, а громадських турбот, — встали Микола, чоловік Валії Поклад. — Приблизьно із фер-

ми, причепуриться і — в контору чи в клуб, а у вихідні дні — в Долинську Треба.

Так, у Валії Поклад справ вистачає. Була членом райкому комсомолу, тепер ще й членом обкому ЛКСМУ обрали. І вступила кандидатом у депутати обласної Ради народних депутатів. З того, що сказали про неї згоді на переліборних зборах, Валія Поклад зрозуміла, що їй вірять, що на неї надіються, що від неї чекають доброї віддачі — щоб і в праці могла взяти потрібну висоту, щоб зуміла зробити все, що накажуть їй, хто виявив їй високе довір'я.

От і попросила правління колгоспу:

— Та зробить же вже, парості, ту нову механіцію, бо нам, молодим, не лінького, а літнім жінкам важко на руки. Та ще чекаємо ми того дня, коли до клубу прямо з ферми молока буде піти. Це я про те, що і лазня, і душова має бути. Щоб мали ми кімнату, де причепуритися можна було б.

...Сиділи вони за столом і робили підрахунки.

Валія Поклад: — Сьогодні шість корів дали 80 кілограмів молока. Якщо й ті, що отеляться, так роздєдряться, то буде десь по 13—14 кілограмів на кожну. А влітку, звичайно, надої зростуть. Отже...

Валія Фомініх: — Отже, тепер ти мене перегаюєш, бо в мене на два кілограми менший показник.

— Все одно в обох буде більше чотирьох тисяч...

М. ВІНЦЕВИЙ.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

Буде

КОМСОМОЛЬСЬКО-

МОЛОДІЖНИЙ

День суботника стане днем народження комсомольсько-молодіжного колективу на молочнотоварній фермі № 2 — так вирішили на своїх зборах співчлани колгоспу імені Леніна Петрівського району, де секретарем комсомольської організації Ольга Бабенко.

Можливо, саме 19 квітня доярки відзначать ще одну радісну подію — виконання п'ятирічного плану по виробництву і продажу молока державі, адже зобов'язувались досягти цього рубежу до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Під час комуністичного суботника юнаки і дівчата господарства — а всього їх працюватиме 162 чоловік — підготують два літніх табори для утримання худоби, відремонтують дитячий садок і клуб тракторної бригади. Механізатори зобов'язалися показати в цей день зразки високопродуктивної праці. А нині вони ретельно готують техніку до посівної.

Всього в районі у день «червоної суботи» трудитиметься близько 3600 чоловік комсомольців і неспівкової молоді. 32 комсомольсько-молодіжних колективів змагатимуться за звання переможця суботника.

Г. РОМАНОВ,
перший секретар
Петрівського рай-
кому комсомолу.

РОЗВИВАТИ ТВОРЧИЙ ПОШУК МОЛОДИХ

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМУ

В реалізації економічної політики партії бере активну участь більш як півмільйонний загін молодих учених і спеціалістів республіки. Дальший розвиток науково-технічного прогресу не тільки сприяє підвищенню ефективності суспільного виробництва, вносячи корисні зміни в працю сталевара і тваринника, шахтаря і ткаля, а й створює сприятливі умови для творчого зростання молоді, поглиблення її загальноосвітньої і професійної підготовки.

Ця думка підкреслювалася на пленумі ЦК ЛКСМУ України, що відбувся 16 лютого в Києві. Його учасники обговорили завдання комітетів комсомолу республіки по підвищенню ролі комсомольських організацій у боротьбі за прискорення науково-технічного прогресу в світлі рішень листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС і грудневого (1979 р.) Пленуму ЦК Компартії України. У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМУ А. І. Корієнка і у виступах підзначалось, що юнаки і дівчата республіки, включившись у всепартиєне соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, вносять вагомий вклад у виконання завдань десятої п'ятирічки.

Великого поширення набули конкурси молодих винахідників, виставки, огляди. Понад 2,5 мільйона чоловік беруть участь у Всесоюзному огляді науково-технічної творчості. Тільки в минулому році молоді виробничники внесли в раціоналізаторський фонд понад 200 мільйонів карбованців.

На пленумі наводились численні приклади, що свідчать про зростання активності юнаків і дівчат у розв'язанні соціально-економічних завдань. Чітка система для творчого пошуку молодих створена на Новокраматорському машинобудівному заводі Донецької області, де кожний четвертий комсомолец — раціоналізатор. За активної участі молодих винахідників строки освоєння і впровадження нової техніки на підприємстві скорочені в два рази. У місті Києві, Дніпропетровській, Одеській, Харківській областях успішно реалізуються комплексні програми залучення різних категорій молоді до прискорення науково-технічного прогресу.

Щира мова про необхідність якнайбільшого поширення ініціативи «Руху праці» — на плечі машини, що народилася у Запорізькій області.

Разом з тим підкреслювалось, що творча ініціатива молодих потребує більшої підтримки з боку комітетів

комсомолу, господарських органів. Усе ще слабо залучаються до технічного пошуку будівельники, молодь села, школярі, учні ПТУ.

Проаналізувавши напрацьований досвід, учасники пленуму вказували на необхідність дальшого розвитку активності молоді у здійсненні рішень XXV з'їзду КПРС, завдань, поставлених у промові товарища Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ. Відзначалося, що треба підвищити рівень роботи комсомольських організацій по виявленню і використанню резервів, вдосконаленню технології виробництва, машин і устаткування, прискоренню впровадження результатів наукових досліджень, відкриттів і винаходів. Цьому сприяють щорічне проведення «Комсомольським прожектором» операції «Впровадження».

Учасники пленуму від імені молоді республіки говорили про одностайне схвалення і гарячу підтримку внутрішньої і зовнішньої політики рідної Комуністичної партії, висловили сердечну вдячність керівництву Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим за невтомну діяльність, спрямовану на зміцнення позицій соціалізму і справу миру, посилення могутності нашої соціалістичної Батьківщини, за батьківське піклування про молодь покоління країни. Учасники пленуму заповіли ЦК КПРС, ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ, що молодь Радянської України в завершальному році п'ятирічки граюватиме по-ударному, по-дівчинськи, новими успіхами зустріне ювілей В. І. Леніна, 35-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, наступний XXVI з'їзд КПРС.

В обговореному питанні пленум прийняв постанову. Було розглянуто також організаційне питання. Пленум ухвалив С. П. Бабича від обов'язків секретаря і члена бюро ЦК ЛКСМУ у зв'язку з переходом на іншу роботу. Секретарем і членом бюро ЦК ЛКСМУ України обрані В. Л. Борзов.

У роботі пленуму взяв участь завідувачий відділом науки і учбових закладів ЦК Компартії України Ф. М. Рудак.

Учасники пленуму відвідали Інститут електротехніки імені Є. О. Патона Академії наук УРСР. Перед ними виступив директор інституту, президент АН УРСР, академік, двічі Герой Соціалістичної Праці Б. Є. Патон. (РАТАУ).

ПІСЛЯМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

ПРИКРІ УПУЩЕННЯ

Недавно в турку комсомольської полігоспін «Обнови наукового атеїзму», що діє в ливарному цеху єдиного навуного заводу «Червона зірка», відбулося заняття на тему «Релігія і переконання в сучасному світі». По-чалося лено з огляду міжнародних подій, який зробив пропагандист Г. Р. Ситник. Основну увагу Григорій Гаврилович зосередив на питанні кризи релігії і переконань в сучасних умовах. Пропагандист підкрес-

лював, що релігійна криза — явище не тимчасове, що вона все більше посилюється і веде до зачепу релігій як форм суспільної свідомості. Цимним у бесіді було те, що пропагандист уміло доступно пояснював нові для слухачів терміни і словосполучення. Так, розкривавши поняття «сексуалізація», пропагандист зазначив, що воно є свідченням

втрати релігією своїх позицій і підкреслював, що в соціалістичному світі цей процес вирізняється особливою глибокістю, широтою. Поряд із подоланням релігійних переконань відбувається утвердження науково-матеріалістичних поглядів на світ, справді гуманістичних норм і цінностей у свідомості, поведінці та стосунках людей. Пропагандист навів кілька місцевих прикладів відходу людей від релігії.

На жаль, Г. Р. Ситник не дав характеристичні описи цих сучасних релігій не пояснив соціальних причин їх виникнення, не використав можливості дати критичну реакційну суті наприклад релігій, поширених на Україні: православ'я, католицизму, юдаїзму, баптизму, адвентизму, єговизму, п'ятидесятництва, старообрядництва.

Пропагандист не пояснив внутрішньої суперечливості релігійного модернізму, як допомогою якого духовенство намагається подолати кризу віри.

Григорій Гаврилович допустив і кілька суттєвих методичних помилок: не організував повторення попереднього матеріалу, не дав можливості слухачам записати план викладу матеріалу і т. ін. На закінчення він не запропонував слухачам питання для співбесіди, не дав індивідуальних завдань. Пропагандист не подбав про ілюстративний матеріал, який би розкривав антинародну діяльність релігійних течій у минулому, нинішньому, якій вони задають ще й сьогодні. Тому заняття пройшло неспішно...

В. КАСЯНЕНКО.

член науково-методичної ради по пропаганді науково-атеїстичних знань обласної організації товариства «Знання».

Діалог з товаришем Леніним

ЮВІЛЕЮ НАЗУСТРІЧ

СТУДЕНТИ ВІВЧАЮТЬ СПАДЩИНУ

Недавно в педагогічному інституті відбулося об'єднане засідання кафедр історії КПРС і кафедр філологічного факультету, на якому обговорювалися завдання виховання студентської молоді на прикладі життя й діяльності великого Леніна в світлі постанови ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

На засіданні вступне слово вголосив завідувач кафедри історії КПРС доцент П. М. Бєзтака. Було заслухано дві спільні доповіді: старшого викладача історії КПРС Т. І. Бабака «Про форми і методи виховання студентської молоді на прикладі життя й діяльності В. І. Леніна» та в. о. доцента О. М. Цигульської «Роль ленінського прикладу у формуванні активної життєвої позиції».

У своїх виступах доцент П. М. Жарник, Л. І. Добржанська та В. П. Марко поділилися досвідом виховання студентів на образах радянської літератури.

Для студентів читаються лекції на ленінську тематику, проводяться Ленінські уроки та зустрічі з ветеранами Комуністичної партії. В кінці грудня 1979 року перед студентами і викладачами виступав ветеран партії Василь Юхимович Васильєв. Він розповів про ті часи, коли був старшим загону по охороні членів Центрального Комітету партії і В. І. Леніна.

Студенти - першокурсники під керівництвом викладачів кафедр історії КПРС підготували реферати, в яких широко висвітлюється велика ідеяна спадщина, життя й діяльність В. І. Леніна. З цими рефератами вони за путівками Кіровоградських міськомуні райкомів ЛКСМУ в період зимових канікул виступали у трудових і учнівських колективах, на агітпунктах виборчих дільниць.

І. АРТЕМЕНКО,
доцент кафедри історії КПРС Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Редакція отримувє багато листів із поміткою на конверті «Діалог з товаришем Леніном». У сьогоднішньому номері про своє навчання, про рідне місто, про своїх земляків з теплою дитячою щирістю розповідають вождеві учні Новоукраїнської середньої школи № 6.

Виконуємо ваші заповіти!

«Якби я зустрів В. І. Леніна, я б йому розповіла про бійця, які захищали Батьківщину, про юних піонерів і комсомольців, які боролися і полягли в боях за наше щасливе дитинство, про те, як зміцніла наша країна після Великої Вітчизняної війни. Про сміливих і працьовитих комсомольців, які прокладають БАМ, про відазжених космонавтів, героїв праці, ціліни; про перемогу в сніамського народу над іноземними загарбниками. Я б йому розказала про роботу нашого піонерського загону».

Любов КОЛОМІЄЦЬ,
учениця 5-5 класу.

«Дорогий Іллічу! Ви заповідали нам, дітям: «Вчитись, вчитись і вчитись». Моя бабуса зовсім у школу не ходила, бо не було можливості. А мама і тато закінчили вуз. Я теж уже в п'ятому класі. Ми всі вчимося у просторих теплий класах. У кожному класі є красиві, світлі шкільні».

Наташа ІГНАТЕНКО,
учениця 5-5 класу.

«Коли б я зустріла В. І. Леніна, то розповіла б йому про те, як вирісло

наше місто за роки Радянської влади. Як перетворилися наші села з маленьких хуторів у великі і гарні селища міського типу. Як в нас красиві і світлі школи, широкі вулиці, добротні гелі будинки. Розповіла б про наших гарних людей. Про Героїв Соціалістичної Праці, яких у нашому районі п'ять. Це О. В. Піталов, П. М. Крзаченко, К. Я. Степаненко, В. С. Андриш, М. М. Цертія. І про те, яких успіхів досягли люди, що займаються в сільськогосподарському виробництві».

А ще я запросила б В. І. Леніна в нашу чудову школу і запитав, чи таким хотів би він бачити наше життя, чи таких дітей, радисних і усміхених, мріяв зустріти? І ще запитав би, чи почував він себе щасливим від того, що стільки хорошого і прекрасного зробив для нашого народу, для нас, школярів? Ми всі послушали б розповіді Ілліча з радістю».

Олександр ВРАДІЙ,
учень 5-5 класу.

«День зустрічі з Володимиром Іллічем Леніним запам'ятався б мені

на все життя, я була б найщасливішою в світі. Якби я зустріла Володимира Ілліча в автобусі, то привіталася б, зацілила йому місце, запитала про здоров'я».

А ще сказала б, що 1979 рік був на нашій планеті Міжнародним роком дитини для дітей у Радянському Союзі створено багато гуртків, будинків піонерів, гуртків. Запросила б Леніна в школу, у наш гарний клас із широкими вікнами. Я подякувала б дорогому вождеві за те, що він борювався за наше щасливе дитинство, за його любов і ласку до дітей».

Анжела КОНОНЕНКО,
учениця 5-5 класу.

«Коли б я зустріла Леніна, то розповіла б йому про наше щасливе дитинство, про радісне життя всього народу. Я б йому сказала: «Спасибі Вам за те, що Ви допомогли робітникам і селянам визволити наш народ з-під гніту багатіїв. Ми живемо щасливо і виконуємо Ваші заповіді Іллічу».

Тетяна БІЛОУС,
учениця 4-А класу.

Естафета добрих справ

Відбулося спільне засідання представників Комітету ЛКСМУ районного комітету ЛКСМУ, колгоспу імені Тельмана, Зеленої сільської середньої та Мар'їнської восьмирічної шкіл, присвячене Всесоюзній Ленінській повірці, яка проходить під девізом:

«Естафета ударних справ комсомольців і молоді на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна».

Перший секретар райкому ЛКСМУ Сергій Верко передав учасникам зборів перехідний вміст та цю естафету. Шкільні команди взяли участь у ремонті посівної та збиральної техніки. У них, паче, знайдуться послідовники у колгоспі, районі та області.

Комітет комсомолу колгоспу і місцевих шкіл оголосили тиждень збирання макулатури та металобрухту. Шкільні команди поступили 15 тонн заліза і десятки кілограмів макулатури. Тридцять розповсюджено серед населення творів вожда революції.

Усі діяльність комітету комсомолу Зеленої сільської середньої школи підкорювана Ленінській повірці. У гуртку «Наш ленінський комсомол» юна-

ки та дівчата вивчають історію ВЛКСМ, героїчні справи перших комунарів-земляків, з допомогою вчителів та сільських комсомольців проводять професійну роботу. Існують краєвих піонерів до вступу у члени ВЛКСМ. У школі оголошено конкурс на кращий твір за темою: «Ленін і діти». «Ленін заповідав нам мир і дружбу. Кожен учень радість з Іллічем, розповідає про своїх друзів, про зміни, що сталися у нашій країні після історичного пострілу «Апрілі».

В. БУХТІЯРОВ.

РЕПОРТЕР

ЗУСТРІЧ У РЕДАКЦІЇ

У редакції компанійської районної газети «Прапор Леніна» відбулася зустріч із кавалерами ордена Леніна.

Почалася вона прослуховуванням платівки із записом голосу вожда, його промови «Що таке Радянська влада?» На зустрічі виступили Герой Соціалістичної Праці голова колгоспу «Комуніст» В. П. Вернигора, голова колгоспу імені Дзержинського В. В. Тесля, бригадири тракторних бригад: з колгоспу «Комуніст» — Р. Г. Судорженко, П. О. Ліс-

ничий, з колгоспу «Дружба» — В. А. Чернов, пташниця М. І. Брєлаха з колгоспу імені Ілліча, теляниця В. М. Федорова з колгоспу імені Урицького, завідувач фермою О. С. Казиміров з цього ж господарства, фельдшер Р. М. Сидоренко з колгоспу «Україна» та інші.

Орденоносці прийняли звернення до всіх трудівників району, закликаючи зустріти ленінський ювілей ударною працею.

П. ВОЛОЩУК.

НАКАЗ

У ЄДИНОМУ СТРОЮ

МЕТУ, ідеї й організаційні основи юнацьких організацій нового типу було визначено В. І. Леніним, нашою партією ще на початку XX століття. На відміну від більшості західноєвропейських соціал-демократичних партій РСДРП однією з перших поставила і розв'язала теоретичні й практичні питання розвитку революційного юнацького руху з марксистських позицій. У дні першої російської буржуазно-демократичної революції В. І. Ленін не раз підкреслював необхідність єдності молодих революціонерів, їх об'єднання називав партією робітничого класу для спільної політичної та економічної боротьби проти царизму і капіталізму. Володимир Ілліч визначив революційну спільну молоді, як школу виховання античних будівників нового суспільства і одним з її найважливіших завдань вважав «готувати працівників соціалістичних партій».

Відданість справі комунізму, високий бойовий дух, революційна пристрасність у боротьбі, принципи, готовність до самопожертви заради спільної справи, вчив В. І. Ленін, — усі ці якості, властиві молодим революціонерам, не можуть бути виховані без додержання єдності волі і дій членів комуністичних спільнот молоді.

Із самого народження комсомолу Володимир Ілліч, Комуністична партія вели безперервну боротьбу за створення міцної організації, здатної діяти, як одна людина. Ленін писав, що «також об'єднання не можна не тільки декретувати, його не можна і створити відразу, самими революційними зібраннями делегатів, його треба систематично й поступово підготувати і виробити».

Один із шляхів до цього озброєння — підготовка покоління знаних марксистсько-ленінської теорії, досвідом революційної боротьби. Комуністичної партії. Перші школи політичної грамоти комсомольців виникли 1918 року. Із запровадженням (1923 р.) єдиної всесоюзної системи політичної освіти молоді число юнаків і дівчат, охоплених навчанням, значно зросло. На січень 1924 року в політгуртках уже навчалось 80 процентів комсомольців міста і більше половини — села. І падали ця система, впроваджувалася. Тепер абсолютна більшість молодих людей освоює марксистсько-ленінську теорію в середній і вищій школі, у відповідних гуртках і семінарах. Вивчення ленінської і політичної КПРС — один із найважливіших обов'язків кожного члена ВЛКСМ.

Однак самої лише спорідненості ідей не досить, щоб стати бойовим авангардом організації молоді. «Організація — подєятельська сила», — писав В. І. Ленін. Саме ідея єдності плюс згуртованість, спільна робота в організації, підкорення обов'язковій для всіх дисципліні, готовність боротися за виконання рішень спільно перетворюють молодих борець у суспільно-політичну й свідому силу. Ці умови знайшли своє втілення в Статуті ВЛКСМ, у принципах і нормах комсомольського життя.

Впродовж усієї історії Ленінського комсомолу не тільки ідея, а й організаційно-політична зміцнювала свої лави, уберігав їх від проникнення класово-чужих елементів, звільняв від тих, хто своєю поведінкою порушував комсомольську дисципліну, дезорганізовував роботу, ганьбив почесне звання члена ВЛКСМ.

Важливе значення має збереження 1932 року єдиного комсомольського знамені. Відіграли свою роль у зміцненні внутрішньої дисципліни регулярні обміни членських квитків.

ПІЛКА молоді зросла і зміцніла в ході боротьби з різними антипартійними групами і фракціями. Під керівництвом і з активною допомогою комуністів ВЛКСМ відбила атаки троцькістів, правих капітулянтів, націоналістів та інших опортуністів, які намагалися порушити або принаймні ослабити єдність комсомольських лав.

В. І. Ленін казав: «Кожному вільно писати і говорити все, що йому завгодно, без найменших обмежень. Але кожному вільному союзові (в тому числі партії) вільно також прогнати таких членів, які користуються фірмою партії для проповіді антипартійних поглядів». Ці поради Володимира Ілліча мали пряме відношення до діяльності комсомолу, збереження і зміцнення його лав.

В умовах розвинутого соціалістичного суспільства досягнута і міцна соціальна й ідеяно-політична єдність народу, в тому числі й молодого покоління. Спільність ідей, моральних принципів створює міцну основу для дальшого згуртування спільної молоді, забезпечення єдності волі і дій комсомольців.

Водночас помилково думати, ніби вона складається автоматично, завдяки наявності лише об'єктивних умов життя. Треба й сьогодні забезпечити ідеїно-політичну єдність комсомольських лав, передати їм досвід боротьби, славі традиції Ленінського комсомолу.

Це викликано й зовнішніми обставинами: загостренням ідеологічної боротьби на міжнародній арені, частими спробами імперіалістичної пропаганди впливати на молоді соціалістичні країни.

ЩО ЗНАЧИТЬ конкретно для комсомольців берегти і зміцнювати єдність своїх лав сьогодні? Чи заважають суперечки, критика, висловлювання різних точок зору єдності? Ні, ні, заважають. Навпаки, активне обговорення допомагає виробити найбільш правильний підхід. Пасивність же, мовчання, байдуже кутодастов з будь-якою постановою питання не допомагають єдності, оскільки мовчальники, пасивні, по суті, відходять від своєї організації.

За останні роки ВЛКСМ ужив ряд організаційно-політичних заходів для поліпшення свого якісного складу. Зріс приплив у комсомол молодих робітників, посилено вимоги до вступників (запроваджено їх перевірку на практичних ділах і дорученнях, підвищено відповідальність, рекомендовано). Важливим засобом зміцнення єдності комсомолу стали Ленінські записки, Ленінські уроки, громадська атестація юнаків і дівчат.

«Зростаючі масштаби практичних справ комсомолу, важливість завдань виховання нової людини, — підкреслено у звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XVIII з'їздові комсомолу, — диктує необхідність постійного організаційно-політичного зміцнення кожної ланки комсомолу, вдосконалення нерівності комсомольськими організаціями».

Л. КОНОНЕНКО,
кандидат історичних наук.

БІЛЯ хвіртки стоїть старенька бабуся, тупить вузлуваті руки до дитячої голівки і сердечно промовляє:

— Золотко ти моє, розумнице, дитино людяна, чим тобі віддячити за таку доброту. Хіба що грушок дам чи медяного пряника?.. Стара я вже, ой стара, не можу піти до крамниці, щоб гостинців купити... — І вже до всіх: — Ось червінець, побіжить самі й на всю вашу ланку купите, що забагнете...

— Що ви, бабунько, що ви, не треба так... Ми ж не за гостинцями прийшли... А щоб розсеселити вас, щоб самотину прогнати...

— Та ви ж он якого дива наробили в моєму обійсті! Квіточки посадили, і повимітали сміттячко з усіх закутків, і шибки протерли — тепер у хаті всі сонця і всі зорі... От спасибі! Перекажіть вашим матерям мою подяку за те, що назвали своїх дітей чуйності...

— Це нас не тільки мами... Це нас школа до вас поспала.

ЕКСПЕДИЦІЯ
«ПОДВИГ»

ОПЕРАЦІЯ
«ПАМ'ЯТЬ»

МІЖ ПОЛЮСАМИ НАШОЇ ДОЛІ

— І школі спасибі, всім вашим вчителям...

А в сусідньому дворі — інша розмова:

— Що то за дітлахи біля вдовоної хати? Хіба в неї онуки є?

— Кажуть, якісь слідопити з тимурівцями навідується. Узнали, що чоловік її загинув на фронті, що Євдокія Єлизарівна самотня, то й прийшли...

Від хати Є. Є. Горбенко школярі попрямували далі. Зупинились біля садиби колишнього фронтовика Миколи Павловича Сердюка і поціпили на прицілку його будинку червону зірочку. Ватажок червоних слідопитів Євдокія Єлизарівна сказала тоді своїм одноліткам:

— Треба, мабуть, ще прилаштувати й табличку з написом: «Тут живе воїн-ветеран, який обороняв Севастополь від німецько-фашистських загарбників».

Ішли вони сільськими вулицями невеличкими групами — по двох, по трьох. Одні завернули до інваліда Великої Вітчизняної війни Федора Никифоровича Перевазюка, щоб теж допомогти йому в господарстві і дізнатись про історію його бойових нагород. Інші поділились до Григорія Дмитровича Неруша, відставного офіцера Радянської Армії, який також прийшов із війни з відзнаками, має трьох синів, що стали прикордонниками.

Олег Харламов, Ірина Кулішенко, Віктор Сніжницький, Віктор Крисак, Сергій Бурейко повернулися до школи, коли вже вечоріло. Євдокія Єлизарівна доповідала старшій піонервожатій Кіровоградської середньої школи Лідії Бугасенко:

— Ось знайшли останній лист із фронту нашого земляка Івана Копайгори, датований двадцятим січня сорок п'ятого року. Маємо комсомольський квиток Миколи Олександровича Сердюка...

— У діда Галацького аж два ордени Червоної Зірки, — додав Олег Харламов. — А Дмитро Олексійович Цвинда аж три річки форсував — Дніпро, Дунай,

прокладають маршрут червоні

слідопити, яких солдатська вдова

назвала людяними дітьми

Одер, п'ять орденів і медалей має. Каже, що медаль «За бойові заслуги» для нього найпam'ятніша, бо перша. Тоді він пішов з фашистом один на один і заколов його багнетом...

Вони хотіли знати все про кожного із 650 жителів села, які брали участь у Великій Вітчизняній війні. Заходили у кожен дім фронтовика, записували розповіді ветеранів про воєнні дороги, просили фотознімки для рукописної книги «Вітчизни вірні сини», матеріали для майбутнього музею бойової слави. Матеріали загинувших військовиків передавали їм листи своїх синів, надіслані з передової, вдови дарували їм народні книжки і ордени на медаль своїх чоловіків, яких не стало вже після війни. Піонери і комсомольці писали твори «Орден у твоєму домі», «Герої з моєї вулиці», записували оповіді своїх діда-фронтовиків.

А на вечір бойової слави, на уроки мужності запросили Миколу Петровича Сердюка. І він розповів їм про вікопомний подвиг моряків-севастопольців, які 250 днів і ночей утримували місто, обороняючи головну базу Чорноморського флоту. Віктор Сніжницький записав тоді в своєму зошиті: «Наших там було лише 106 тисяч, а фашистів більше 204 тисяч. У нас — 53 літаки, а в них — 600. Он скільки протримались герої-севастопольці перед такою силою! А в сорок четвертому радянські воїни оволоділи Севастополем за п'ять днів...»

В ОНИ писали листи в усі кінці країни, з музеї і

державні архіви. Вони шукали рідних загинувших бійців, які визволяли їхнє село від німецько-фашистських загарбників. Тут, у Кіровограді, встановили пам'ятник 176 воїнам-визволителям. Відомі імена лише 37. Завдяки копійчій роботі червоних слідопитів знайдено 28 сімей, в яких тепер знають, де поховані їхні близькі... Дочка загинувшого воїна Терентія Олексійовича Лісового, отримавши лист від учнів Кіровоградської школи, одразу відповіла їм: «Вона повідомила, що її батько, учасник громадянської війни, був тяжко поранений, став інвалідом. І все-таки 1942 року потрапив на фронт — спочатку в будбат, а потім у розвідку...»

Прийшов у Кірове син Петра Івановича Лукіна, якого було тяжко поранено на околиці села. Жителька Кіровограда Олена Козак уже не змогла врятувати його від смертельних ран... Син фронтовика поклав на могилу батька вузлик з землею, привезений із рідних країв. Він дякував червоним слідопитам за те, що допомогли йому розшукати місце поховання батька, і стиснено казав:

— Чим мені віддячити вам за те, що ви так любозно і шанобливо доглядаєте це святе місце, що не забуваєте чужих для вас людей?.. Ні, ні, вибачте, вони для вас теж рідні. Я бачу, я чую, я серцем теж з вами зріднитись хочу...

Прийжджають сюди задуху. Одні вже й без запрошень, бо були не раз біля цього обеліска в дні великих свят. А іншим червоні

слідопити заздалегідь пишуть листи. В альбомі, який зберігається в піонерській кімнаті, я знайшов лист до сина загинувшого воїна, що потім начисто був переписаний слідопитами і надісланий на Харківщину Олександрові Дудку: «Ми ніколи не забуваємо тих, хто загинув смертю хоробрих, захищаючи Батьківщину від ворога. Серед них і Ваш батько — Яків Афанасійович Дудко, який похований в нашому селі.

Тепер ми оновлюємо пам'ятник, садимо тут гвоздики, айстри, жоржини. А навесні носили сюди фіалки, проліски.

Прийжджайте до нас на свято. Приїздіть до свого батька.

Тільки повідомте, коли вирушите в дорогу, яким поїздом. Щоб ми зустріли вас...»

І вони чекали своїх гостей. Як рідних, як близьких...

І ДЕ чергове засідання штабу загону червоних слідопитів. Першою бере слово старша піонервожата Лідія Бугасенко.

— Уявімо собі, що десь на Харківщині чи за Волгою посилає мати чекає свого сина з далеких фронтових доріг. Чекає й досі, отримавши багато років тому звістку, що він пропав безвісти... І ми виконали свій обов'язок — повідомили цій вистраждалій жінці, де могила її Григорія. Чекає свого сина й бабуся, що живе в нашому селі. І ми прийшли їй на поміч, ми почали пошук, який увінчався успіхом. На цей раз ми знали, кого шукаємо, знали ім'я солдата-визволителя. А як встановити ім'я невідомого воїна? Знаєш, кому найвищі обеліски споруджено, на яких могилах вічний вогонь Слави? Невідомим, але безсмертним...

І вони, ці людяні, «золоті» діти знову й знову писали листи. Ім відповідали колишні фронтовики, їм допомагали працівники військово-матеріальних і музейних установ, їхніми порадами були місцеві краєзнавці... Ніхто не був байдужим, кожного разу такого не було, щоб на їх запит не відповіли. Бо те, що вони робили — то святе і велика справа. Була ж мета — встановити ім'я хоч одного воїна, який поки що вважається невідомим.

І вони встановили. Ось на надмогильній плиті біля обеліска в центрі села Кіровоградського напис:

гв. ст. лейтенант Сухов Ілля Іванович
лейт. Буров Іван Сергійович
мол. л-т Волков Борис Степанович
мол. л-т Соколовський Іван Степанович

Вони загинули в битві з ворогом навесні 1944-го.

Четверо стали відомими! Четверо — це вже багато. Бо кожен із нас знає, як не просто розшукати чи встановити ім'я хоч одного невідомого солдата, вірного сина Вітчизни, який у мільйонних лавах її захисників ішов фронтовими плацдармами, обороняв нашу землю від ворога. І подарував нам весни.

Ось чому так приязно зустрічає в своїй хаті солдатська вдова червоних слідопитів, цих золотих і людяних дітей, доля яких зріднена з долею всіх нас — діда, батьків, синів, онуків.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».
с. Кірове
Долинського району.
Фото В. ГРИБА.

У МАНСЬКА «АНОМАЛІЯ»

ІСТОРИЧНИЙ НАРИС

[Продовження. Поч. у «Молодому комунарі» за 14 лютого ц. р.]

ОПЕРАЦІЯ «ТИША»

Начальник Єлисаветградської ЧК Х. Я. Леонюк сидів у своєму невеличкому кабінеті і гортав папери... Шостак... Шостак... Десь зустрічалося йому оце прізвище. Але де? Заколот Григор'єва? Ні, здається. Десь пізніше... Згадав! Шостак Терешко. Це ім'я вкарбувалося в пам'ять, а зустрічав він його, коли відповідав на телефонограму з Києва... Точно! Командир якоїсь військової частини цікавився, що це за особа... Знаєш, десь позинна бути копія нашої відповіді... Ось же вона!

Хома Якимович присів на стілець біля одного з двох бікон кабінету і почав читати.

«Терентій Шостак, уродженець с. Плетеного Ташлика... Вчився у Єлисаветградському громадському комерційному училищі... Так. Це не цікаво... А ось і те, що треба... У 1918 році очолював контрреволюційне повстання у рідному селі... Втік із петлюрівцями, служив у денікінських кінних органах... потрапив у полон. Написав рапорт командувачу Червоної Армії, у якому розповідався, пролонгував свої послуги...»

Леонюк відірвав погляд від паперу. Знав з досвіду: слизька постать. Від такого цілком можна чекати нової зради... Підвівся, підійшов до протилежного вікна: «Тут сесії роботи по горло, та ще й Шостак...» Хома Якимович розумів, що гнівається він даремно, і Сергій Карін анімав абсолютно правильно, вступивши в гру з Шостакем, але ж вплутуватись у розслідування сумнівної справи Леонюку не хотілось. Та він тамував у собі це і зателефонував до Миколаєва. Там, на диво, зацікавились повідомленням. Наступного ж дня до Єлисаветграда прибув член колегії губернської ЧК В. М. Горожанін. А вже через кілька годин Сергій Карін викликав до кабінету Леонюка.

— Розкажи ще раз про все. Якогома детальніше, — попросив той.

Сергій знікливо зиркнув на присутнього Горожаніна.

— А що, власне, розпитувати? Зустрівся я на вокзалі з однокашником Терентієм Шостакем. Здивував мене, що він, колишній петлюрівець, красується у формі командира Червоної Армії... Розговорилися...

— Як думаєте, Шостак здогадується, що Сергій чекіст? — запитував Валерій Михайлович Горожанін.

— Ні. Він раніше знав мене як хорошого учня в училищі. Одягнений я був у студентську куртку, Терешко подумав, що я вчуся у Київському університеті. Я його не розчарував... Так-от, розговорилися. Бачу, він до Радянської влади вороже настроєний, вважає, що і я повинен розділяти його думки. В основному він сам гозорив. Коли зайшла мова про майбутнє, у Шостака вирвалося: «Восени більшовицькому пануванню «кінець...» І тут же став мене залякувати, що, мовляв, і тих, хто стоїть сьогодні осторонь боротьби з Радянською владою, тоді спитають: чому був байдужим спостерігачем? Натякнув, що таким, як я, «нейтралам», заборонять учитися в університеті. А щоб я мав шанс, саме так і сказав, то треба зробити йому одну дрібну послугу — написати список єлисаветградських військових частин, їх нумерацію, якщо вдасться, — чисельність... Я спочатку висловив побоювання, що не справлюся, а потім погодився...

— Коли ваша наступна зустріч?

— Шостак, переконаний, що я київський студент, сам має знайти мене в Києві.

— Як ви думаєте, Якимовичу, чи варто їздити так йому до Києва? До речі, де служив цей Терешко?

— У школі військових старшин, — відповів Карін. — Він приїздив до Єлисаветграда вербувати курсантів. Леонюк деякий час наслукав мовчав. Він уже казався, що повідомив про все Миколаєва. Треба було продзвонити до Києва, нехай би займалися там самі цим ділом, бо тут кожна людина дорожча від золота. Ось недавно знову по-звірячому вбито біля Знаменки партійних працівників Черненко і Неговіна. Троє незнайомих назвалися охоронниками зі Знаменки, запитали документи. Прочитали і... Треба негайно розшукати бандитів, а нікому навіть доручити цю справу...

Від цих важких думок Леонюка відірвав голос Горожаніна:

— Ну, то що, Якимовичу? Підключимо Каріна до розслідування ймовірного петлюрівського підпілля у Київській школі військових старшин?

Леонюк швидко і якимось незвично замахав руками: — У нас тут у повіті свої роботи по зав'язку. Не-хай кияни займаються...

— Так... — пресказав Горожанін, і з того, як посуворішав його погляд, Леонюк зрозумів, що він незадоволений такою відповіддю... — Значить, моя хата скраю... А п'яза повітом що — Радянської влади немає? І ворогів у неї за Єлисаветградщиною теж немає? Так виходить? — Він різко підвівся... — Треба їхати до Києва! Раз кінець нитки тримаємо в руках, розплутувати будемо до кінця. А кияни допоможуть. Готуйся, Сергію. Завдання Шостака виконаєш. Повезеш дані, які ми напишемо.

Ю. ДМИТРЕНКО.

(Далі буде).

Маршрутами „Прометей“

Тисячі юних посланців з усіх союзних республік проїхали маршрутами Всесоюзного патріотичного клубу трудової слави «Прометей». Рік тому він був створений на Придніпров'ї для широкого ознайомлення молоді з історичними місцями і учасниками подій, описаних у

книгах товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Від-родження» і «Цілина».

Екскурсанти відвідують Дніпродзержинськ, Кривий Ріг, Запоріжжя, зустрічаються з героями відродження індустріального краю. Завершується кожний маршрут вечором дружби з молодими учасниками ударних комсомольських будов, продовжувачами славних бойових і трудових традицій старшин поколінь. Кор. РАТАУ.

Немає тепер більш популярної людини на Олімпіаді-80, ніж її перший чемпіон Микола Зими́тов. Хоч як він прагнув до цього успіху, але тепер трохи ніяковіє і навіть дещо збентежений популярністю, яка випала на його долю. Ного чекала гаряча зустріч з олімпійським селенієм. 24-річного студента з Красногорська поздоровляють переможні суперники.

Через відсутність снігу організатори підготували тільки 10-кілометрове «кільце» дистанції для жінок.

фінні Юха Місто, а «сенсація» Олімпіади-76 американець Білл Кох, від якого земляки чекали нового успіху, взагалі не витримав, зійшов з дистанції на 25-ому кілометрі.

Микола Зими́тов ішов по важкій дорозі, на фініші навіть зумівши збільшити швидкість.

Приблизно за таким же графіком біг і Василь Рочев із Сиктивкарка, на середній дистанції він показував лише п'ятий результат, але на останній кілометрі усе надолужив і завоював «срібло».

Обидві перші медалі нашої команди «оселитися» в олімпійському селені в одній кімнаті, оскільки Зимитов і Рочев — сусіди.

На Іграх у Лейк-Плесіді

лем вона була дещо простіша, але коли випав сніжний, стала важкою. Це показав біг таких асів, як

Замінили і невичайно! На знімках: у польоті — учасники сесії дельтапланеризму Кіровоградського інституту гірськогосподарського машинобудування; першокурсник ремонтно-технологічної факультету Олександр СТОРІО — вже справжній ас.

Фото В. ГРИБА.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

КІДУ — 20 РОКІВ

Ось уже двадцять років діє у Кіровоградській середній школі № 14 клуб інтернаціональної дружби. Його незмінним керівником Борис Іванович Федоров. Це він колись організував у кабінеті історії куточок інтернаціональної дружби. А через два роки ця робота стала справою всіх учнів і вчителів школи. Тоді ж на засіданні клубу було вирішено колективно вступити у Товариство радянсько-болгарської дружби.

Скільки цікавих справ зроблено кидівцями за ці роки! Хлопці й дівчата зібрали багатий матеріал про союзні й автономні республіки, встановили тісні зв'язки зі своїми ровесниками з Волгоградської середньої школи № 14, які прислали їм цікаві матеріали про будинок-музей Павлова. А коли учні Бакінської школи імені Т. Г. Шевченка попросили своїх українських друзів

допомогти оформити музей Кобзаря, відправили в Азербайджан твори Шевченка, портрет поета.

...Переступаючи поріг шкільного музею інтернаціональної дружби, мимоволі захоплюєшся різноманітністю його матеріалів. На стінах — яскраві плакати, стенди, що розповідають про життя радянських республік. А ось — стоєть альбомів. Цікаво, що в них? Беру верхній. На титулі великими літерами написано: «Молдавія». Різноманітні фотографії, портрети відомих на всю країну виноградарів, хліборобів, тваринників...

Інший присвячений Болгарії. З нею давні й міцні зв'язки. Школярі листуються з ровесниками з училища імені Христо Ботева з міста Балчик. А учительські організації школи й училища обмінюються матеріалами по інтернаціональному вихованню учнів.

...У ці дні в клубі особливе пожвавлення. До Дня юного героя-антифашиста хлопці й дівчата поклали дітям В'єтнаму шість посилок із шкільним приладдям. Такі ж подарунки буде відправлено у Кампучію.

О. ТУЛАНШИНА,
десятикласниця.

ВІДКРИВАЄТЬСЯ КЛУБ

Старшокласники — найактивніший і найчисельніший загін читачів нашої бібліотеки. Тому свою діяльність ми спрямуємо на організацію їх дозвілля, посидючки клубної роботи з пропагандою книг. Значною мірою успіх тематичних вечорів, читальних конференцій, вечорів-зустрічей з кращими людьми міста забезпечується творчими взаємозв'язками бібліотеки з місцевим комсомолом, організаціями товариства «Знання», книголюбів, Центральним лекторієм.

Спільно з комсомольськими організаціями школи, громадською бібліотекою виконують у юнаків і дівчат любов до праці, виявляє та розвиває їх професійні інтереси. Бібліографічні огляди «З шкільного класу — в робітничий», «Ким бути?», бесіди «Гордім'я — робітником», «Обслуговувати — значить служити людям» вже стали традиційними.

Враховуючи зростаючі потреби молоді в безпосередньому спілкуванні між собою, невідомим розмові з дорослими, наставниками, бібліотека спільно з місцевим комсомолом організує клуб професійної орієнтації старшокласників «Орієнтир», який незабаром гостинно відчинить двері у кінотеатрі «Мир».

З. ШУШКЕТ,
заступник директора обласної бібліотеки для юнацтва імені О. М. Бойченка.

ДЛЯ ПАРТІЙНИХ ПРАЦІВНИКІВ І АКТИВУ

Із січня 1980 р. Видавництво політичної літератури ЦК КПРС випускає і розповсюджує по передплаті серію брошур «Вибірочка партійного робітника». Її періодичність — шість разів на рік, передплата ціна: на 2 місяці — 15 копійок, на 4 місяці — 30 копійок, на півроку — 45 копійок, на рік — 90 копійок. Бібліотеці привласнює індекс 70088 у каталозі «Союздруку».

На сторінках виданих бібліотечних широко розкриваються принципи, форми і методи партійної роботи, висвітлюються досвід організаційно-партійної, ідеологічної діяльності партії на сучасному етапі, партійного керівництва господарським і культурним будівництвом, державним і

громадським організаціями. На 1980 р. заплановано випуск брошур: «Демократический централизм в жизни партии и государства», «Комплексный подход в идеологическо-воспитательной работе», «Пропарганда передовых методов труда», «Чувство нового в партийной работе», «Контроль и проверка исполнения», «Практическое воспитание трудящихся». Их авторами выступают партийные работники и публицисты.

Передплату можна оформити у відділеннях зв'язку, у пунктах прийому передплати «Союздруку», у громадських рекламних підприємствах преси за місцем роботи.

ОБЛАСНЕ АГЕНТСТВО «СОЮЗДРУК».

«Молодий комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 00616.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 56.

Обсяг 0,5 друм. ари.

Вівторок, 19 лютого

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 9.10 — Телефільм «Червоні погоні». 1 серія. 10.20 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Пресконференція. Слалом-гігант. Чоловіки. Лижний спорт. 10 км. Жінки. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм про народних депутатів. 15.55 — Рідна прирда. 16.20 — Бесіда про права. 16.50 — Док. телефільм «Піаніст» Рін 1979-й. 17.50 — Фільм-концерт. «Солдат без пісні не солдат». 18.15 — Людина і закон. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Хоккей. Збірна СРСР — збірна Фінляндії. 21.00 — «Час». 21.45 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 22.00 — Телефільм «Червоні погоні». 2 серія. По закінченні — 23.15 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 2 серія. 11.40 — «Шкільний екран». 9 клас. Історія. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малю. «Срібний дельтаплан». 16.35 — «Господарський механізм: особливості і проблеми». 17.05 — «Навітра». 18.00 — «День за днем». (Н-д). 18.15 — Маленький концерт. (Н-д). 18.30 — «Народні таланти». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Док. фільм «У пам'яті народної». 19.50 — На здобутті Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка. А. Петров. «Петро Перший». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.45 — Продовження вистави «Петро Перший». У перерві — Новини.

Середа, 20 лютого

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 9.10 — Телефільм «Червоні погоні». 2 серія. 10.15 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Біатлон. 10 км. Чоловіки. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм. 15.55 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Н. Гаврилова. 16.45 — «Знай і умій». 16.50 — Російська мова. 17.00 — Ф. Шуберт. Симфонія № 5 сі бемоль мажор. 17.30 — Відукліється сурмачі. 18.00 — Народні мелодії. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. «З іменем Леніна». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Віа виборів до виборів. 19.30 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Фігурне катання. Спортивні танці. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.45 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 22.00 — Телефільм «Червоні погоні». 3 серія. По закінченні — 23.05 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 3. 4 серія. 12.50 — «Кіття — подвиг». Телеприсвячення про юнця Шеняру. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малю. «Срібний дельтаплан». 16.30 — Для школярів. «ЮТ-80». 17.00 — «Голосує за професією». Виконавці дитячих дошкільних закладів. 17.45 — До 10-ї річниці дня народження В. І. Леніна. Док. цикл «Ленінський альбом». Фільм «Ленінський місяць в Казані». 18.00 — Н. т. Мультфільм. (Н-д). 18.15 — К. т. «День за днем». (Н-д). 18.30 — К. т. «Навітра». (Н-д). 19.00 — «На XIII зимових Олімпійських іграх».

ських іграх». Пресконференція. Слалом-гігант. Чоловіки. 19.30 — «Актуальна камера». 20.00 — Концерт української радянської пісні. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.45 — Продовження концерту української радянської пісні. По закінченні — Новини.

Четвер, 21 лютого

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 9.10 — Телефільм «Червоні погоні». 3 серія. 10.15 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Лижний спорт. Естафета 4x10 км. Чоловіки. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Хоккей. Збірна СРСР — збірна Швеції. 16.35 — Т. Хрещинков. Симфонія № 3. 16.55 — Зустріч виборців Фрунзінського виборчого округу м. Москви з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР товаришем О. М. Косинином. Концерт. Трансляція з Державного академічного Великого театру Союзу РСР. 21.00 — «Час». 21.45 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 22.00 — Хоккей. Збірна СРСР — збірна Канади. В перерві — 22.45 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.10 — Для малю. «Срібний дельтаплан». 16.30 — Муз. телефільм «Сибірський субєр». 16.55 — Зустріч виборців Фрунзінського виборчого округу м. Москви з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР товаришем О. М. Косинином. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «На здобутті Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка». Камерні твори композитора Г. Лявченка. 20.15 — Док. телефільм «Два атлети». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 22.45 — Худ. фільм «Вихори ворогів». По закінченні — К. т. «День за днем». (Н-д).

П'ятниця, 22 лютого

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 9.10 — Клуб виборців. 10.15 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Лижний спорт. Естафета 4x5 км. Жінки. Ковзанярський спорт. 1500 м. Чоловіки. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Іграй, нації!» 15.30 — Національна пісня. 16.00 — «Москва і москвичі». 16.20 — П. Чайковський. Концерт для скрипки з оркестром. 16.55 — Зустріч виборців Бауманського виборчого округу м. Москви з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР товаришем Л. І. Брежнєвим. Концерт. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 21.00 — «Час». 22.00 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 22.15 — Фігурне катання. Чоловіки. Довільна програма.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 5 серія. 11.30 — Історія. 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Російська література. 15.55 — Новини.

ли. 16.05 — Док. фільм «Незабутні зустрічі». (Про перебування т. Л. І. Брежнєва у Дніпропетровській області — восени 1979 року). 16.25 — «Сонячне коло». Концерт дитячої художньої самодіяльності. 16.55 — Зустріч виборців Бауманського виборчого округу м. Москви з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР товаришем Л. І. Брежнєвим. 19.00 — Всесоюзний зимовий турнір в хокею: «Соїл» (Кібі) — «Хімік» (Воскресенськ). 1.2 період. 20.25 — «Актуальна камера». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 22.00 — Всесоюзний зимовий турнір в хокею: «Соїл» (Кібі) — «Хімік» (Воскресенськ). 3 період. (Відеозапис). 22.35 — Вальс Ф. Шопена. По закінченні — Новини.

Субота, 23 лютого

Перша програма

8.00 — «Час». 9.00 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 9.20 — Пісні промисловців війни. 9.50 — Для вас, батьки. 10.20 — Радянський Армії присвячується. Вірші. 10.30 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Хоккей. Матч учасників фінальної групи. 12.45 — Тіранія «Спортлото». 13.00 — «Переможці». Публ. фронт. творчих друзів. Зустріч ветеранів 18-ї армії. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм «Вінні і мертві». 1 і 2 серія. 17.50 — На XIII зимових Олімпійських іграх. Хоккей. Матч учасників фінальної групи. 19.45 — Сьогодні — День Радянської Армії і Військово-Морської Флоту. Виступ заступника міністра оборони СРСР генерала армії С. К. Куркотіна. 20.00 — Святовий вечір у Концертній студії. Остання. 21.00 — «Час». 21.30 — На XIII зимових Олімпійських іграх. 21.45 — Продовження святкового вечора. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — «Легендарна і непереможна». Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Прикарпатського військового округу. 11.00 — Для дітей. Художній телефільм «Вершини». 1 серія. 12.05 — «Адреса довідки» — ордену Коптевої Республіки радгосп «Полісся» Київської області. 12.35 — Фільм-концерт «Грає духовий оркестр». 12.50 — В. Степанюк. «Комісарове поле». Літературний театр. 13.30 — «На XIII зимових Олімпійських іграх». Біатлон. Естафета 4x7,5 кілометра. 15.05 — «Вперед, орлята!» 15.35 — «Тобі, солдате, наша пісня». Музична передача. 16.05 — «Білісні ірландія». Зустріч вестернів Великого Вітчизняного війни з молодими воїнами. 17.20 — 10. Віноградів. «Як ніччати». Вистава. 19.10 — «Актуальна камера». 19.50 — Всесоюзний турнір в хокею: «Соїл» (Кібі) — «Динамо» (Москва). 2 період. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Всесоюзний турнір в хокею: «Соїл» (Кібі) — «Динамо» (Москва). (Відеозапис). 3 період. 22.50 — Худ. телефільм «У лоні особистої улаги». По закінченні — Новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

Первинна організація
Спілки журналістів УРСР.
колектив редакції газети
«Молодий комунар» глибоко сумують за примудою передчасної смерті відповідального секретаря обласного відділення Спілки журналістів УРСР

Віри Іллівні
МОНАСТИРСЬКОЇ

і висловлюють співчуття рідним та близьким покійної.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Ви ще маєте нагоду передплатити обласну молодіжну газету «Молодий комунар» на 1980 рік.

Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листонош.

Не забудьте: індекс видання 61197.

ОБЛАСНЕ АГЕНТСТВО «СОЮЗДРУК».

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патристичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-53-53.

Індекс 61197.

Зам. № 85.

Тираж 54 500.